

gene horens voorzien is. Het lijf en de huid gelijken volkomen naar die van het rendier, waarmede het ook hetzelfde voedsel, het mos gebruikt. Het is snel en vlug, en neemt, even als de steenbok, geweldige sprongen over de afgronden, waarom het moeilijk te schieten is. Terwijl het van den eenen bergtop op den anderen springt, trekt het de vier pooten zamen, vliegt met den kop vooruit, en stoot met denzelven op het punt, waarheen het raamde. Dan eerst bedient het zich van de pooten. De maat, waarnaar het de tot den sprong vereischte kracht berekent, is altijd zeer juist genomen. Dikwijls is de ruimte, vanwaar het raamt, niet grooter, dan dat het dier, om zich staande te houden, de achterpooten digt tegen de voorpooten dient aan te sluiten, en echter zal het nooit zijn doel missen. Even bewonderenswaardig is het evenwigt, waarin het dier zich terstond na den sprong weet te rigten, en vast te houden. De dansers onzer balletten konden zich hetzelfde tot een volmaakt voorbeeld nemen. — Het reusachtige dier, der voorwereld, de mammoth, moet hier insgelijks te huis hebben behoord: althans men vindt er vele beenderen van. *Kamtschatka's* boschen worden wel door geene zingende vogelen verlevendigd, zoo als over het geheel genomen landvogels hier zeldzaam zijn, doch daarentegen heeft men er eene talrijke menigte wintervogelen van verschillenden aard. De meren, stroommen, moerasen, en de zee zelve, zijn van hunne vliegtuigen overdekt. Vischen zijn hier in overvloed, vooral in de maanden Junij en Julij. Een enkele trek met ons net verschaftte er ons altijd zoo veel, als de geheele manschap voor een paar dagen noodig had. Eene foort van zalm, stokvisch en haring, werd er vooral voor het